

Ukázal jsem, že v jednom útvaru národního jazyka může dvojí kvalita koncové antikadence vystupovat jako činitel s rozlišovací funkcí, v jiných útvarech však distinktivní platnost nemá. Dále jsem upozornil, že k prostředkům, jimiž se vyjadřuje tzv. obecná, postojová modalita, patří — i když jen v omezené míře — také slovosled a důraz.

